

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 36. Bonifacii avaritia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

clesiæ Moguntinæ præfuit viginti quatuor annos. Sæcul. XV.
A. C. 1401.

Exauthorato Wenceslao Lonsthenii hærentes Joannes Moguntinæ, Vernerus Trevirorum, ac Fridericus Coloninæ Archiepiscopi Electores mense Septembri Rupertum Comitem Palatinum Rheni, & Bavarinæ Ducem præsentem cooptarunt Imperatorem. Lonsthenio devehebantur secundo Rheno Coloniam: ubi Fridericus Archiepiscopus in suo templo metropolitano Rupertum ut Germaniæ Regem inunxit, & coronavit 6 Januarii an. 1401. Francofurti eligendus, & Aquisgrani coronandus fuisset, nisi hæ urbes adhuc stetitissent a Wenceslao. Sed ambæ partes agnoscebant Bonifacium: quicum Rupertus consilia conferebat, ut transfret in Italiam, & coronaretur ut Imperator: quod Wenceslaus non curaverat. Id. Hirsang.
an. 1400.
Gobel. t. 70.
p. 214.

Rayn. 1401.
n. 23. &c.

§. XXXVI.

Bonifacii avaritia.

Bonifacius exeunte hoc anno 1401, sui pontificatus 13, nimirum 22 Decembris irrita voluit omnia promissa beneficiorum, etiam clausulam: *Anteferri*, sed nondum effectum habentia. Sustulit cunctas conjunctiones parœciarum, aliorumque beneficiorum per se, aut proximum antecessorem suum factas sine gravi necessitate. Gobel. 6. 87.

Sæcul. XV.
A. C. 1401.

cessitate. Infirmavit omnes indulgentias plenas ob annum sacrum, vel iter ad Sepulchrum Domini Nostri concessas. Rescivit laxamenta legum a se decreta in gratiam Fratrum Mendicantium, ut tenerent beneficia etiam sacerdotalia. Sed omnia solum ideo revocavit, ut novas largiretur gratias, pecuniamque acciperet.

Valsing.
p. 364.

In principio hujus anni, scilicet post Epiphaniam Rex Henricus Londini senatum habuit; & facta est hujusmodi sanctio: Lollardi, seu Wicleffistæ capiuntur, ubicunque tuentes pravam doctrinam suam reperti fuerint, ac dedentur proprio loci Episcopo! Si contumaces suis in opinionibus persistierint, exaugurati foro profano subjicientur! Lex ista executioni mandata fuit in quodam Sacerdote Smithfeldiæ palam combusto. Itaque Lollardi deinceps clanculum docebant; atque ut anno proximo compertum est, tradebant ea, quæ sequuntur:

p. 366.

I. Septem Sacramenta sunt tantum signa inanima, & nihil valent in forma, qua utitur Ecclesia. II. Virginitatem, ac vitam cœlibem haud probat Deus, sed imperavit matrimonium, quod est status melior. Idcirco qui consequi salutem volunt, conjugium inire, vel saltem id statutum habere debent: alioquin sunt homicidæ, ac humani generis propagatio-

nem

nem impediunt. III. Maris, ac foeminæ consensio sufficit ad matrimonium sine respectu Ecclesiæ: atque hoc ex dogmate Lollardi multa contrahebant connubia clandestina. IV. Ecclesia est synagoga Satanæ: Sacramentum Altaris est bonus panis inanini, ac turris seu castellum Antichristi: nec vero adibant templa Lollardi, ut ibi Sacramenta susciperent, cohererentque Deum. V. Infans recens natus non est in templum portandus ad baptismum; cum sit Divinæ Triadis imago nullo peccato fordida, quæ fieret peior, si veniret in Sacerdotis manus. VI. Nullus nobis dies festus, nullus alio sanctior, ne Dominicus quidem: par quotidie libertas laborandi, bibendique, & comedendi. VII. Denique post hanc vitam non dantur flammæ piaculares: pro quolibet delicto satisfacimus id dolendo cum fide, ac in posterum vitando.

Eques Ludovicus Cliffordius, qui Lollardos dudum protexerat, Cantuariensi Episcopo Thomæ Aruntinio detexit has propositiones, quas abditas, verbisque obscuris involutas tenuerat. Sed mentem de iis suam clare tunc explicavit, ut ostenderet se per simplicitatem, & ignorantiam, non ex malitia cum his hæreticis junxisse consuetudinem. Hos errores doctentium nomina simul eidem tradidit.

Hist. Eccl. Tom. XXIV. Nn §. XXXVII.

Sæcul. XV.
A. C. 1401.